

Concept of the Day

(May 31, 2009)

“Being with the People”

Today’s concept is an extension of “**Soldiers everywhere**” (March 5, 2009), in which I put it that “Thai soldiers are politically away from where the Thai people really are and vice versa. That is why we are becoming more and more **politically irrelevant** to them” – specifically in term of “political reform”. Worse still, the military involvement in politics today is even seen as an obstacle to democracy!

So, where are the people? And where are we? To be with the people is not about taking sides, but it takes understanding of what is really the **benefits** and **happiness** of the people? The question is: have we ever really been with them? By this I mean, have we ever done enough to **support, protect** and **defend** their benefits and happiness? If **ever**, why we seem to be apart from them more and more? If **never**, have we ever tried hard enough to learn to be with them?

In today's political crisis, either isolating ourselves from, or siding with certain conflicting groups or political parties is not the choice of "to be with the people". The reason I say this is neither conflicting group nor political party really represents the people in this sense. "Siding/being with the people" in my real meaning is thus supporting, protecting and defending their benefits and happiness.

Only **when** doing so, no matter **where** - should mean "being with the people".

To the question: "**How**", it takes "**political aspect of military leadership**" which means we not only exercise our leadership **vertically** within our professional sphere, but also **horizontally** across the professional boundaries. Now it's time we start thinking outside the old mindset and put ourselves on the people's shoes!

Colonel Sutat Jarumanee

อยู่เคียงข้างประชาชน

บทความวันนี้ เป็นภาคขยายจากเรื่อง “Soldiers everywhere” (๕ มีนาคม ๒๕๕๒) ซึ่งผมได้เปิดมุมมองเอาไว้ว่า ในบริบทของการเมืองนั้น เป็นเพราะว่า ทหาร ยังมีความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกับประชาชน และประชาชนก็รู้สึกนึกคิดต่างจากทหาร จึงยังทำให้ทหาร แตกต่าง, ห่างไกล และไร้ความหมาย ในความรู้สึกของประชาชนลงไปเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อพูดถึงการปฏิรูปทางการเมือง ยิ่งไปกว่านั้น การมีส่วนร่วมของทหารทางการเมือง ยังถูกมองว่าเป็นอุปสรรคต่อระบอบประชาธิปไตย

แล้วประชาชนอยู่กันตรงไหน? และ ทหารอยู่ที่ไหน? ผมคิดว่าการอยู่เคียงข้างประชาชนนั้น มิได้หมายถึงการเลือกข้าง แต่หมายถึงความเข้าใจอย่างแท้จริงว่า “ประโยชน์สุข” ของประชาชนอยู่ไหน (แล้วเลือกและยื่นหยัดที่จะอยู่กับสิ่งนั้น) ต่างหาก คำถามคือ “เราเคยได้อยู่เคียงข้างกับสิ่งนั้นมาก่อนหรือไม่? หมายถึง เราได้เคยสนับสนุน, รักษา และ ปกป้อง ประโยชน์สุขของประชาชนอย่างเพียงพอ (เท่าที่ควรจะทำ) มาก่อนหรือไม่? ถ้าเคย เหตุใด เรายังคง ห่างไกล ออกจากประชาชนมากขึ้น และมากขึ้นเช่นนี้? หากไม่เคย แล้วเราได้พยายามมากพอหรือยัง ที่จะเรียนรู้วิธีการเข้าถึงและอยู่เคียงข้างกับเขา?

ในวิกฤตการเมืองวันนี้ การจะโดดเดี่ยวตัวเอง หรือ เลือกข้าง ในท่ามกลางทุกกลุ่ม หรือทุกพรรคการเมืองที่ขัดแย้ง ไม่ใช่ทางเลือกที่จะนำไปสู่การอยู่เคียงข้างกับประชาชน เหตุผลที่ผมพูดเช่นนี้ คือ โดยความหมายนี้แล้ว ไม่มีกลุ่ม หรือ พรรคการเมืองใด (ที่ขัดแย้งกันอยู่) เพียงกลุ่มหรือพรรคเดียว ที่

จะถือได้ว่าเป็นตัวแทน (ประโยชน์สุข) ของประชาชนอย่างแท้จริง ดังนั้น “การอยู่เคียงข้างประชาชน” ตามความหมายที่แท้จริงที่ผมเข้าใจ ก็คือ การสนับสนุน, รักษา และปกป้อง ประโยชน์สุขของประชาชน นั่นเอง

ต่อเมื่อ ได้ทำเช่นนี้ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ก็จะถือได้ว่า อยู่เคียงข้างประชาชน ต่อคำถามที่ว่า “แล้วจะอย่างไร?” ผมคิดว่า เราต้องใช้ “ภาวะผู้นำทางทหารในแง่คิดทางการเมือง” ซึ่งหมายถึง ไม่เพียงแต่ รักษาติ และ แสดงความรับผิดชอบ ในแนวคิด (ตามสายการบังคับบัญชา) โดยจำกัดอยู่แต่ในงานทางทหาร (การรบ/การสงคราม) เท่านั้น แต่ควร รักษาติ และ แสดงความรับผิดชอบ ในทางระดับ ข้ามเขตแดนขององค์กรและอาชีพ ไปทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (งานนอกเหนือการรบ/การสงคราม) ด้วย ถึงเวลาต้องเปลี่ยนวิธีคิดแบบเดิมๆ ถึงเวลาต้องเข้าไปหา และ ยืนหยัดอยู่เคียงข้างประชาชนอย่างแท้จริงเสียที
